ROZJÍMÁNÍ NA PRVNÍ SOBOTU V LEDNU 2022

NAVŠTÍVENÍ SVATÉ ALŽBĚTY

Panno Maria, jsem zde. Odpovídám na Tvou výzvu z Fatimy a pokorně Tě prosím, abys mi u Boha vyprosila milost rozjímání. Maria, vím, že jsi moje maminka. Máš mě ráda a jako matka dítěti mi chceš o sobě vyprávět. O tom, co jsi prožívala, co jsi cítila, jak miluješ Ježíše, jak jsi se každý den vydávala cestou víry a duchovně zápasila o věrnost Bohu ve všem. Prosím, vezmi mě dnes s sebou na cestu ke své příbuzné sv. Alžbětě, k Zachariášovi a k Janu Křtiteli, žijícímu pod Alžbětiným srdcem. Mnohokrát jsem četl popis Evangelia sv. Lukáše o Tvé cestě k Alžbětě. Ale přečtu si ho nyní ještě jednou. Vždyť Boží slovo je vždycky živé a to, co mi odhalilo před několika dny, bylo jiné než to, co mi odhalí dnes. Boží slovo je takové, že ač je čtu lidskýma očima, slovy a srdcem, přece v podstatě nečtu Boží slovo já, ale Boží slovo čte můj život.

Duchu Svatý, otevírej mé srdce, mysl a všechny moje schopnosti k přijetí toho, co mi dnes Pánovo slovo přečte o Panně Marii a … o mém životě.

V těch dnech se Maria vydala na cestu a spěchala do jednoho judského města v horách. Vešla do Zachariášova domu a pozdravila Alžbětu. Jakmile Alžběta uslyšela Mariin pozdrav, dítě se radostně pohnulo v jejím lůně. Alžběta byla naplněna Duchem Svatým a zvolala mocným hlasem: „Požehnaná tys mezi ženami a požehnaný plod života tvého! Jak jsem si zasloužila, že matka mého Pána přišla ke mně? Vždyť jakmile zazněl tvůj pozdrav v mých uších, dítě se živě a radostně pohnulo v mém lůně! Blahoslavená, která jsi uvěřila, že se splní to, co ti bylo řečeno od Pána!“ Maria řekla: „Velebí má duše Hospodina a můj duch jásá v Bohu, mém spasiteli, neboť shlédl na svou nepatrnou služebnici. Od této chvíle mě budou blahoslavit všechna pokolení, že mi učinil veliké věci ten, který je mocný. Jeho jméno je svaté a jeho milosrdenství (trvá) od pokolení do pokolení k těm, kdo se ho bojí. Mocně zasáhl svým ramenem, rozptýlil ty, kdo v srdci smýšlejí pyšně. Mocné sesadil z trůnu a ponížené povýšil, hladové nasytil dobrými věcmi a bohaté propustil s prázdnou. Ujal se svého služebníka Izraele, pamatoval na své milosrdenství, jak slíbil našim předkům, Abrahámovi a jeho potomkům navěky.“ Maria zůstala u Alžběty asi tři měsíce a pak se vrátila domů (Lk 1, 39-56).

V těch dnech se Maria vydala na cestu a spěchala do jednoho judského města v horách... Maria, v této jediné větě je obsaženo tajemství Tvého dlouhého putování. Z Nazaretu do Ain Karim, kde žil Zachariáš a Alžběta, je asi 150 km. Takový kus cesty se neujde za pár chvil. Jsou to nejméně tři dny pěšího pochodu. Panno Maria, co se dělo ve Tvém srdci, když ses krok za krokem vzdalovala od Nazaretu a blížila ses do Ain Karim? S kým jsi cestovala? Určitě ne sama, protože putovat sama by bylo příliš nebezpečné. O čem jsi cestou přemýšlela? Bála ses nebo ses těšila? Maria, mám tolik

otázek týkajících se této cesty, a nacházím tak málo odpovědí. Evangelista Lukáš od Tebe jistě věděl, že jsi tehdy šla do hor ve spěchu. Co bylo příčinou toho spěchu? Sama jsi chtěla jít nebo si mám raději myslet, že Tě uvedl na tuto cestu Duch Svatý? Čím víc Tvoje cestování do Ain Karim pozoruji, tím spíš si myslím, že Tě na tuto cestu uvedl Duch Svatý, a samo to naléhání, abys šla, bylo tak silné, tak dojemné, že jsi nemohla otálet a šla jsi ve spěchu. Pokud ano, pak si nemohu nepoložit otázku: jak já v sobě slyším vnuknutí Ducha Svatého. Vždyť ke mně hovoří Boží Duch. Ale… slyším Ho? Ty, Maria, jsi v sobě nepřehlušila volání a působení Ducha Svatého. A přece jsi byla v takové situaci, v níž by bylo tak snadné v sobě jemný hlas Božího Ducha překřičet a přehlušit! V Tvém životě se během pár chvil stalo tolik mimořádných věcí; příchod archanděla Gabriela, rozhovor s ním, zpráva, žes byla vyvolená za matku Boha, početí Božího Syna z Ducha Svatého a zpráva, že Tvá příbuzná Alžběta, ač je v pokročilém věku a neplodná, počala dítě... Toho je tolik pro lidskou mysl, emoce, obavy a strach, jenž tak snadno ovládne naše lidské srdce. A hlas Ducha Svatého je obtížné uslyšet v emocích, ve strachu. Obvykle slyšíme vlastní křik emocí, naše myšlenky okamžitě vytvářejí nadcházející realitu (třebaže nevíme, jestli se to stane!), utíkáme od přítomné chvíle a sytíme se vlastními představami o tom, co bude a jak to prožijeme. Za takových okolností není místo pro Božího Ducha, pro Boží vnuknutí.

Maria, děkuji Ti za to, že jsi vždy pozorně naslouchala vnuknutím Ducha Svatého. Prosím, uč mě Bohu naslouchat stejně pozorně. Naslouchat vždy a ve všem. Naslouchat tak, abych se soustředil na přítomnou chvíli a mohl uvěřit – tak jako jsi věřila Ty – že přítomná chvíle, že právě tato chvíle je naplněná Boží milostí. Protože Boží milost se váže k událostem, nikoli k představám. Boží milost Tě, Maria, vede do Ain Karim. Boží milost Tě učinila schopnou přijmout dar vtělení a Boží mateřství, Boží milost Tě vede celým Tvým životem a umožňuje Ti, Maria, žít vírou i v nejobtížnějších zkouškách.

Často přemýšlím o tom, co jsi cítila, když ses blížila k Zachariášovu a Alžbětinu domovu a dívala ses na jejich dům zdálky? Šla jsi k Alžbětě proto, aby ses ujistila, jestli byla pravda to, co Ti řekl Boží anděl, že Tvoje příbuzná Alžběta je už šest měsíců těhotná životem, jejž nosí pod svým srdcem, a s radostí očekává narození syna, ačkoli je neplodná a v pokročilém věku? Někdo říká, že jsi šla v nejistotě, že sis nějak chtěla ověřit pravdivost slov a příslibů archanděla Gabriela. Ale nezdá se mi, že to bylo právě takto.Ty, mladičká dívka, sice jsi ještě sama neporodila, ale určitě jsi viděla jiné ženy rodící děti, věděla jsi, že bude třeba Alžbětě pomoct a být jí oporou. A asi jsi cítila, že vás obě duchovně spojilo veliké tajemství působení Boží milosti. Šla jsi na návštěvu k té, která zakusila nepředstavitelné a lidsky nemožné působení Boha. Šla jsi, abys spolu s ní sdílela tajemství své duše. Duše, která zažila zázrak navštívení Boha, zázrak početí Boha ve vlastním lůně a srdci. Panno Maria! Jak krásně bylo v Tobě naplněno přání setkat se s Alžbětou a sdílet s ní zkušenost nekonečného

Božího milosrdenství. Sotva Tě uviděla, sotva pocítila, že se jí děťátko v lůně pohnulo, ihned pochopila a duchovně, vnitřně poznala, jaký zázrak milosti v Tobě Bůh udělal. Když Tě přivítala slovy: Požehnaná tys mezi ženami a požehnaný plod života tvého! Jak jsem si zasloužila, že matka mého Pána přišla ke mně? - jak se muselo zaradovat Tvé srdce a jak musela žasnout Tvoje duše z Boží lásky, milosrdenství a prozřetelnosti ... - že jsi, Maria, zazpívala Magnificat. Onen velký zpěv Tvého Neposkvrněného Srdce, jež nemohlo obsáhnout štěstí, lásku, díkůvzdání a chválu, ale muselo to všechno vyzpívat, vypovědět … aby byl Bůh veleben!

Panno Maria, jak něžné a čisté je Tvoje srdce, že vidí tolik Božích milostí a to, jak se smilováváš. Maria, hledíš na svět čistým srdcem a vidíš velikost Božího milosrdenství rozlitého ve světě, v dějinách lidstva, ve svém životě i v životě každého člověka. A z této zkušenosti se v Tobě rodí modlitba Boží chvály. Maria, prosím Tě, dovol mi zaposlouchávat se do modlitby Magnificat, dovol mi poznat tajemství Tvého Neposkvrněného Srdce zcela ponořeného v Bohu, aby se i moje srdce zaradovalo z Boha a vyzpívalo mou modlitbu chvály za všechno, co v mém životě učinil a ještě učiní.

Alžběta žasne nad tím, že ji navštěvuje Matka Boha. Maria, Matko moje i já zažívám obrovský úžas naplněný vděčností, neboť ke mně přicházíš. Dotýkáš se mého srdce, pomalu mi odhaluješ tajemství své duše a svého života. A to vše se odehrává ve víře, v lásce a v modlitbě. Evangelista učí, že jsi u Alžběty zůstala asi tři měsíce. Tři měsíce, to je mnoho dní. Dní, kdy jsi hovořila s Alžbětou, pracovala spolu s ní, společně jste rozjímaly slova Písma a společně jste se modlily v očekávání dne narození Jana, a potom Ježíše. Maria, co jsi cítila, když jsi pobývala u Alžběty, když ses dívala na němého Zachariáše, když se narodil Jan? Jak ses tehdy modlila? Jak jsi vzpomínala na andělovo zjevení a na okamžik početí z Ducha Svatého? To nevím. Ale budu se tak jako dnes snažit každý den se s Tebou setkat, Matko moje, abych Tě poznal. Abys mohla tak, jako kdysi s Alžbětou, se mnou přebývat, se mnou se modlit, pracovat, rozjímat Boží Slovo. Doufám, že mě naučíš naslouchat Duchu Svatému, rozjímat o tom, co mi Duch říká, a naplňovat tato Boží vnuknutí ve všedním životě. Maria, která navštěvuješ sv. Alžbětu, prosím, buď se mnou každý den, každou chvíli. Přicházej ke mně - ale nejen to - dovol mi skrýt se ve Tvém Neposkvrněném Srdci, v Tvém lůně, a uč mě milovat Ježíše. Milovat Ho tak, jako jsi Ho milovala Ty. Buď blahoslavená, Panno Maria, dnes i navěky. Amen!